

Tornyosnémeti, 1913. augusztus 26. – Budapest, 1983. február 21.

Apja asztalossegéd volt. Hat elemiit végzett, majd apja foglalkozást követve Abaújszántón asztalos segédlevelet szerzett. 1930-tól a Famunkás Szakszervezeti Ellenzék tagja lett, 1931-től az illegális KIMSZ tagja, részt vett a KMP irányítása alatt álló Vörös Segély tevékenységében. 1932 és 1934 között a szakszervezeti főiskolát látogatta. 1939-1940-ben Csepelen szakmájában dolgozott. 1940. augusztusban a politikai rendőrség letartóztatta, 1941-ben hat hónap fogházra ítélték, majd internálták. Onnan megszökött, és illegalitásba vonult. Az ország német megszállása után a fegyveres nemzeti ellenállás tagja. 1945. januárban lett a Magyar Kommunista Párt tagja, a XIII. kerületi bizottság titkára; bevásárolták a XIII. kerületi Nemzeti Bizottságba. 1945. áprilistól a XIII. kerületi rendőrkapitányság vezetője 1947 végéig. 1948-tól a Fogház és Toloncügyi Alosztály vezetője, majd a Belügyminisztérium pártbizottsági titkára, BM osztályvezető volt. 1949-ben kinevezték Szombathelyre, a IV. kerületi Főkapitányság vezetőjévé. 1949-ben lett a Terimpex Külkereskedelmi Vállalat igazgatója. 1950-1951-ben elvégezte a pártfőiskolát, majd 1954-ben a Gazdasági és Műszaki Akadémia külkereskedelmi szakán tanult. 1952. áprilisban funkciójából felmentették, az Angyalföldi Bútorgyárban, szakmájában vállalt munkát. 1954. januárban visszahelyezték a Külkereskedelmi Minisztériumba, kinevezték az észak-koreai magyar kereskedelmi kirendeltség vezetőjévé. 1955 őszén hazarendelték, novemberben a minisztérium mezőgazdasági főosztályának vezetője lett. 1956. novemberben belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba, 1957 őszén külkereskedelmi miniszterhelyettségévé nevezték ki. 1967. június 1. és 1974. május 1. között a Fővárosi Népi Ellenőrzési Bizottság elnöke volt. Az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottságának 1958-tól 1964. novemberig. 1963-ban a mezőgazdasági tudományok doktora fokozatot nyerte el.